

Feléd Nyújtom A Kezem

Edda Művek

Egy régi presszó asztalához
Beszéltük meg a randevút.
Lehet, hogy itt ahol kezdődött,
Lehet, itt zárul le a múlt.

Haraggal a szívünkben jöttünk,
Feledve mindent, ami szép.
Nem fontos mit gondol a másik,
Jaj, de meg fogjuk bánni még!

Feléd nyújtom a kezem,
Már itt vagy énvelem,
Ahogy hozzám szólsz,
Ahogy hozzám érsz. Szeretem.

A harcnak lassan-lassan vége,
Mindketten fáradtak vagyunk.
Már tudjuk, mit nem kellett volna
Hibázni, mindkét oldalon.

Legyen hát újra minden úgy, mint rég,
Ne adjuk fel könnyen egymás szerelmét!